

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over hæftelse for kontrolafgiften – fører, ejer og erhvervskøretøj

Privatretlig hæftelse for føreren over for lovbestemt ejerhæftelse – og Parkeringsklagenævnets prøvelse

Version 1 Opdateret 30. maj 2026 11 afgørelser · 2012-2024

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Når en privat parkeringsoperatør pålægger en kontrolafgift, melder spørgsmålet sig: hvem hæfter – føreren, den registrerede ejer/bruger eller en virksomhed? Denne praksisoversigt samler retsgrundlaget og den bindende domstolspraksis (Højesteret og Østre Landsret) om det privatretlige hæftelsesgrundlag for private kontrolafgifter og placerer Parkeringsklagenævnets prøvelse heri. I modsætning til offentlige (politipålagte) parkeringsafgifter, hvor den registrerede ejer/bruger hæfter objektivt og subsidiært efter [Færdselsloven § 121, stk. 4](#), hviler den private kontrolafgift alene på en aftale, som føreren indgår ved at parkere. Parkeringsklagenævnet behandler netop indsigelsen om, at klageren ikke var fører og derfor ikke hæfter.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Privat kontrolafgift hviler på en privatretlig (stiltiende) aftale, som føreren indgår ved at parkere – der findes ingen lovbestemt objektiv ejerhæftelse som ved offentlige afgifter efter færdselsloven § 121, stk. 4.
- 02** Parkeringsklagenævnet kan kun behandle en kontrolafgift, hvis udstederen er tilmeldt nævnet og tydeligt har vejledt om klageadgangen, jf. færdselsloven § 122 c, stk. 2 – ellers kan afgiften ikke pålægges.
- 03** Parkeringsklagenævnet behandler indsigelsen om, at klageren ikke var fører og derfor ikke har indgået parkeringsaftalen; det er aftaleparten, ikke registreringen i Motorregistret, der afgør hæftelsen.
- 04** Parkeringsklagenævnet kræver, at meddelelsen om kontrolafgiften indeholder de oplysninger om grundlaget, som bekendtgørelse nr. 202/2014 § 2 foreskriver (overtrådt vilkår, tid/sted, registreringsnummer, betalingsfrist og indsigelsesadgang).
- 05** Den registrerede ejer eller bruger kan først modtage meddelelsen, hvis den ikke kunne gives til føreren på stedet (bekendtgørelsen § 1) – men selve meddelelsen skaber ikke i sig selv hæftelse.
- 06** Højesteret har fastslået, at en bilist ved at parkere accepterer de tydeligt skiltede vilkår og dermed indgår en bindende forbrugeraftale (BS-16/2013-HJR).

07 Operatøren bærer risikoen for fejl i egne anbefalede betalingssystemer, og urimelige vilkår kan tilsidesættes efter aftaleloven § 36, jf. § 38 c (BS-45860/2020-HJR).

08 Ved leasing-, udlejnings- og firmabiler overvælttes ansvaret typisk på lejeren/brugeren gennem kontrakt, og operatørens krav forudsætter, at den, der afkræves, faktisk var fører eller på anden måde blev aftalepart.

To hæftelsesregimer: privatretlig aftale over for lovbestemt ejerhæftelse

§ 1

Hæftelsesspørgsmålet kan kun forstås, hvis man holder de to parkeringsregimer adskilt.

Offentlige (politipålagte) afgifter – lovbestemt ejerhæftelse. For afgifter, som politiet eller en vejmyndighed pålægger efter [Færdselsloven § 121](#), gælder en udtrykkelig hæftelsesregel:

"Afgiften påhviler den, der har foretaget den uretmæssige standsning eller parkering. Betales afgiften ikke inden den fastsatte frist, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet." – [§ 121, stk. 4](#)

Her hæfter føreren primært, men den registrerede ejer/bruger hæfter objektivt og subsidiært med omvendt bevisbyrde – og ubetalt afgift kan endda modregnes i overskydende skat mv. efter [Færdselsloven § 122 b](#).

Private kontrolafgifter – rent privatretligt grundlag. For kontrolafgifter pålagt af private operatører på offentligt tilgængelige private parkeringsområder findes der derimod ingen tilsvarende lovbestemt ejerhæftelse. Grundlaget er udelukkende den aftale, føreren indgår ved at parkere. [Færdselsloven § 122 c](#) opstiller alene betingelser for, at en sådan afgift kan pålægges: at vilkårene er tydeligt tilkendegivet på stedet ([stk. 1](#)), og at udstederen er tilmeldt klagenævnet og har vejledt om klageadgangen ([stk. 2](#)). Bestemmelsen blev indsat ved 2014-reformen (**lov nr. 169 af 26. februar 2014**), og klagenævnskravet kom til ved en ændringslov i 2017 med ikrafttræden 1. juli 2018. Pr. seneste konsolidering (24. januar 2026) er der ingen vedtagne, ikke-konsoliderede ændringer til § 122 c.

Højesteret markerede selv overgangen i [BS-16/2013-HJR](#), hvor retten bemærkede, at den retstilstand, dommen byggede på, blev videreført i lov nr. 169 af 26. februar 2014, herunder [Færdselsloven § 122 c](#). Det centrale for nærværende emne er, at den private kontrolafgift dermed er et **aftaleretligt krav**, hvor hæftelsen følger aftaleparten – ikke ejerskabet i Motorregistret.

LOV

[Færdselsloven § 121, stk. 4](#)

[Færdselsloven § 122b](#)

[Færdselsloven § 122c](#)

[Færdselsloven § 122d](#)

PRAKSIS

Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område 12.03.2014

§ 2 Føreren er aftaleparten – og dermed den, der hæfter

Den bærende konstruktion i domstolspraksis er, at bilisten ved at parkere på et privat område indgår en (stiltiende) aftale og derved bliver bundet af de skilte vilkår. Østre Landsret formulerede princippet klart i [BS-842/2016-OLR](#):

"Når en bilist parkerer på privat område, indgår bilisten en stiltiende aftale med grundejeren om parkering, hvor bilisten som udgangspunkt accepterer rimelige parkeringsrestriktioner og vilkår, der fremgår af skiltningen på det pågældende sted."

I [BS-120/2012-OLR](#) udtrykte landsretten det samme som en accept ved selve parkeringen:

"Ved at parkere i området findes Sagsøgte at have accepteret de ved skiltningen angivne vilkår for parkering, som var affattet på en klar og forståelig måde."

Dommen blev stadfæstet af Højesteret i [BS-16/2013-HJR](#), hvor parterne netop var enige om, at de skilte vilkår udgjorde en indgået forbrugeraftale, jf. [Aftaleloven § 38 a](#).

Konsekvensen for hæftelsen er afgørende: Det er **føreren**, der ved at parkere afgiver den disposition, der stifter aftalen, og det er derfor føreren, der hæfter for kontrolafgiften. Der er ikke – som ved de offentlige afgifter – nogen lovregel, der gør den registrerede ejer ansvarlig, blot fordi det er hans bil, der holdt forkert. En operatør, der vil gøre kravet gældende mod en bestemt person, må derfor kunne henføre parkeringen til den pågældende som fører/aftalepart.

En forudsætning for, at der overhovedet er stiftet en aftale, er, at skiltningen var tydelig og umisforståelig; er den tvetydig, fortolkes den efter koncipientprincippet imod operatøren, jf. [BS-2448/2011-OLR](#). Selve aftalens *tilblivelse* (skiltningskrav, stiltiende accept) behandles nærmere i [praksisoversigten om aftaleindgåelse og stiltiende accept](#); her er pointen alene, at uden en aftale indgået af en fører er der ingen at rette hæftelsen mod.

LOV	Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38a	Færdselsloven § 122c
PRAKSIS	Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift 25.04.2016		
	Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område 12.03.2014		
	Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering 29.11.2012		
	Landsretten · Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning 16.02.2012		

Den registrerede ejer/bruger: meddelelse er ikke det samme som hæftelse

§ 3

Når føreren er ukendt, retter operatøren ofte kravet mod den, der står registreret som ejer eller bruger. Det følger imidlertid af regelgrundlaget, at adgangen til at *sende meddelelsen* til ejeren/brugeren ikke er en hæftelsesregel, men en kommunikationsregel.

Forarbejderne til [Færdselsloven § 122 c](#) (2014) forudsatte netop, at der skulle fastsættes regler om, "hvordan meddelelse af kontrolafgift gives til føreren på stedet eller efterfølgende til ejeren (brugeren) af køretøjet." Det blev udmøntet i [bekendtgørelsens § 1](#):

"Oplysning om, at kontrolafgift er pålagt, skal meddeles føreren ved, at et dokument ... anbringes umiddelbart synligt på køretøjet eller overgives til føreren. Hvis køretøjet fjernes, før det har været muligt at anbringe dokumentet på det, og hvis det ikke har været muligt at overgive dokumentet til føreren, kan meddelelse om, at kontrolafgift er pålagt, dog efterfølgende sendes til ejeren eller brugeren af køretøjet."

Rækkefølgen er altså: **primært føreren** (rude/overgivelse), og **kun subsidiært** ejeren/brugeren, hvis det ikke var muligt at nå føreren. Bestemmelsen siger intet om, at ejeren derved *hæfter* – den fastlægger blot, hvordan kravet kommunikerer. Hæftelsesgrundlaget er fortsat aftalen indgået af føreren (jf. [BS-842/2016-OLR](#) og [BS-120/2012-OLR](#)).

Det er denne sondring, der gør, at indsigelsen "jeg var ikke føreren" har reel betydning ved en privat kontrolafgift: Modtager den registrerede ejer en efterfølgende meddelelse, men var en anden fører på parkeringstidspunktet, mangler operatøren et hæftelsesgrundlag mod ejeren, medmindre det kan godtgøres, at ejeren selv parkerede eller på anden måde blev aftalepart. Det adskiller sig markant fra de offentlige afgifter, hvor [§ 121, stk. 4](#) udtrykkeligt lader ejeren/brugeren hæfte subsidiært, medmindre føreren "uberettiget var i besiddelse af køretøjet".

Meddelelsens *indhold* er reguleret i [bekendtgørelsens § 2](#): den skal oplyse hvilke vilkår der er overtrådt, tid og sted for observationen samt registreringsnummer, øvrige væsentlige faktiske oplysninger, betalingsfristen og hvortil indsigelser kan rettes.

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1](#)

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2](#)

[Færdselsloven § 121, stk. 4](#)

[Færdselsloven § 122c](#)

PRAKSIS	Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift	25.04.2016
	Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012

§ 4 Leasing-, udlejnings- og firmabiler: hvem er aftalepart, og hvem overvæltes kravet på

Når køretøjet er leaset, lejet eller en firmabil, kompliceres billedet af, at den, der står som ejer/bruger i Motorregistret, sjældent er den, der parkerede.

Leasing og udlejning. Leasinggiveren/udlejeren ejer bilen, men er ikke fører. Det privatretlige udgangspunkt – at føreren er aftalepart – fører til, at kravet rettes mod den, der faktisk benyttede og parkerede bilen (leasingtageren/lejereren), og at ejer/leasinggiver ikke uden videre kan gøres ansvarlig for brugerens dispositioner. Den samme grundtanke ses i den beslægtede praksis om biler, der konfiskeres eller beslaglægges efter en *brugers* kørsel: i [SS-2111/2021-OLR](#) (leasingselskabet Nordania) og [SS-3373/2021-OLR](#) (erhvervsmæssig udlejer) lagde landsretten vægt på, at leasing-/lejekontrakten forpligtede brugeren og gav ejeren et erstatningskrav mod denne – dvs. risikoen overvæltedes kontraktuelt på lejeren. Disse sager angår konfiskation og erstatning, ikke kontrolafgifter, men de illustrerer mekanismen: ejer/udlejer bærer ikke automatisk ansvaret for brugerens forhold, og overvæltning sker via kontrakten. (Mangelsindsigelser ved den leasede/lejede bil falder uden for denne oversigt; se [praksisoversigten om mangler ved privatkøb af brugt bil](#).)

Firmabiler. Parkerer en ansat en firmabil, er det som udgangspunkt den ansatte (føreren), der indgår parkeringsaftalen. Om *virksomheden* hæfter, beror på, om aftalen blev indgået på virksomhedens vegne – dvs. på fuldmagts- og legitimationsbetragtninger. At køretøjet er registreret med virksomheden som bruger, gør ikke i sig selv virksomheden til aftalepart. Den selskabsretlige grundsætning er belyst i [BS-35023/2018-VLR](#), hvor Vestre Landsret om en aftale indgået på et selskabs vegne udtalte:

"Det er herefter udgangspunktet, at det alene er Virksomhed 1 ApS, der hæfter for kravet, og det kræver særlige holdepunkter for at fastslå, at Part A også hæfter for kravet."

Overført på firmabilen: den, der er part i aftalen (typisk arbejdsgiveren, når den ansatte handler inden for sin stilling, ellers den ansatte selv), hæfter – og at fastslå hæftelse hos en anden end aftaleparten kræver særlige holdepunkter.

Ejerens regres. Hæfter den registrerede ejer/bruger undtagelsesvis (fordi vedkommende selv var fører eller blev aftalepart), er ejeren henvist til at søge sit tab dækket hos den faktiske fører efter kontrakt eller almindelige regler. Bemærk i den forbindelse, at en *bruger* af et køretøj i egen interesse efter omstændighederne kan ifalde ansvar i andre relationer, jf. [BS-43321/2023-VLR](#) om brugeransvar efter [Færdselsloven § 104, stk. 1](#), jf. [§ 101, stk. 1](#) – men dette er erstatningsansvar for skade, ikke aftaleretlig hæftelse for en kontrolafgift.

LOV	Færdselsloven § 101, stk. 1	Færdselsloven § 104, stk. 1
PRAKSIS	Landsretten · Regreskrav mod fører af uforsikret bil efter færdselsuheld	09.09.2024
	Landsretten · Stadfæstelse af kendelse om beslaglæggelse af personbil anvendt til vanvidskørsel	15.02.2022
	Landsretten · Landsretten stadfæster beslaglæggelse af leaset bil efter vanvidskørsel	14.09.2021
	Landsretten · Frifindelse i sag om manglende betaling for levering og montering af kedel	25.01.2019

§ 5 Operatørens egne forhold og risiko – grænser for hæftelsen

Selv hvor føreren utvivlsomt er aftalepart, er hæftelsen ikke ubetinget. Operatøren bærer risikoen for fejl og uklarheder, som operatøren selv har skabt.

Det mest markante eksempel er Højesterets dom i [BS-45860/2020-HJR](#): en bilist betalte via en parkeringsapp, der med GPS automatisk foreslog en forkert områdekode. Trods standardvilkår om, at kunden selv bar ansvaret for korrekt kode, frifandt Højesteret bilisten:

"Højesteret finder under disse omstændigheder, at Apcoa Parking Danmark A/S må bære risikoen for, at A ved anvendelsen af EasyPark-appen betalte for parkering i område 104 i stedet for område 406, og at Apcoa Parking

derfor ikke kan fastholde den pålagte kontrolafgift ... Det kan ikke føre til en anden vurdering, at det var angivet i de almindelige vilkår ... at kunden skulle sikre sig, at den foreslåede områdekode svarede til den pågældende parkeringsplads."

Dommen viser, at operatørens skiltning og anbefalede betalingsløsninger indgår i risikofordelingen, og at ansvarsfraskrivende standardvilkår ikke uden videre kan vælte risikoen for operatørens egne systemer over på føreren.

Dertil kommer den aftaleretlige rimelighedsprøvelse. Vilkår i en forbrugerftale kan tilsidesættes eller fortolkes til forbrugerens fordel efter [Aftaleloven § 36](#) og [§ 38 c](#), jf. fortolkningsreglen i [§ 38 b](#). I [BS-16/2013-HJR](#) afviste Højesteret dog at tilsidesætte et vilkår om kontrolafgift "pr. påbegyndt døgn" ved langvarig parkering, fordi der var "en rimelig sammenhæng" mellem overtrædelsens omfang og afgifternes størrelse. Rimelighedsprøvelsen er altså reel, men fører ikke automatisk til bortfald.

LOV	Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38c	Aftaleloven § 38b
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering 17.02.2022		
	Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område 12.03.2014		

§ 6 Parkeringsklagenævnets prøvelse og sagsgang ved hæftelsesindsigelser

Parkeringsklagenævnet er oprettet på lovbestemt grundlag. Efter [Færdselsloven § 122 d](#) opretter branchen et klagenævn til behandling af klager over kontrolafgifter pålagt af private for overtrædelse af vilkårene for brug af offentligt tilgængelige private parkeringsområder, og transportministeren kan fastsætte regler om nævnets virke og tilsyn. Som en betingelse for overhovedet at kunne pålægge en kontrolafgift skal udstederen være tilmeldt nævnet og tydeligt have vejledt om klageadgangen, jf. [§ 122 c, stk. 2](#). Er disse betingelser ikke opfyldt, kan afgiften ikke pålægges.

Prøvelsens karakter. Fordi kontrolafgiften er et privatretligt krav, er nævnets prøvelse en *aftaleretlig* efterprøvelse – ikke en forvaltningsretlig legalitetskontrol. Inden for emnet hæftelse retter prøvelsen sig navnlig mod:

- **Er der indgået en aftale?** Forelå tydelig skiltning, så føreren ved at parkere har accepteret vilkårene (jf. [BS-120/2012-OLR](#) og [BS-16/2013-HJR](#))?
- **Var klageren fører/aftalepart?** Indsigelsen om, at klageren ikke var fører (fx fordi bilen var udlånt, leaset, udlejet eller en firmabil), angår netop, om der består et hæftelsesgrundlag mod den, der afkræves afgiften.
- **Er oplysningskravene opfyldt?** Indeholdt meddelelsen de oplysninger om grundlaget, som [bekendtgørelsens § 2](#) kræver, og er meddelelsesreglen i [§ 1](#) iagttaget?
- **Er vilkåret rimeligt?** Står afgiften i rimeligt forhold til overtrædelsen, eller skal vilkåret tilsidesættes/fortolkes til forbrugerens fordel efter [Aftaleloven § 36](#), jf. [§ 38 c](#)?

Forholdet til domstolene. Da der er tale om et privatretligt krav, kan tvisten – og nævnets afgørelse – indbringes for de almindelige domstole. Det er derfor domstolspraksis (Højesteret i [BS-16/2013-HJR](#) og [BS-45860/2020-HJR](#) samt Østre Landsret i [BS-120/2012-OLR](#)), der udgør den bindende retskilde

for hæftelsesgrundlaget, og som nævnets prøvelse må følge. At Forbrugerombudsmanden optrådte som biintervenient i [BS-45860/2020-HJR](#) understreger, at risikofordeling og standardvilkår på området prøves med et forbrugerbeskyttende sigte. Selve inddrivelsen og forældelsen af pengekravet behandles ikke her; se [praksisoversigten om forældelse og afbrydelse af pengekrav](#).

LOV

Aftaleloven § 36

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2

Færdselsloven § 122d

Færdselsloven § 122c, stk. 2

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering	17.02.2022
	Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	12.03.2014
	Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012

§ 7 Sammenfatning: aftaleparten hæfter – registreringen afgør det ikke

De centrale takeaways om hæftelse for en privat kontrolafgift kan opsummeres således:

- **Grundlaget er aftalen, ikke loven.** Privat kontrolafgift hviler på den aftale, føreren indgår ved at parkere ([BS-842/2016-OLR](#), [BS-120/2012-OLR](#), [BS-16/2013-HJR](#)). Der er ingen lovbestemt ejerhæftelse som ved offentlige afgifter efter [§ 121, stk. 4](#).
- **Føreren hæfter; ejeren gør det ikke automatisk.** At man er registreret ejer/bruger – eller modtager den efterfølgende meddelelse efter [bekendtgørelsens § 1](#) – skaber ikke i sig selv hæftelse.
- **Leasing/udlejning/firmabil:** kravet retter sig mod den, der faktisk var fører/aftalepart; ejer/leasinggiver/arbejdsgiver overvælter eller bærer risiko efter kontrakt, og hæftelse hos en anden end aftaleparten kræver særlige holdepunkter (analogt [BS-35023/2018-VLR](#)).
- **Operatørens risiko og rimelighed:** operatøren bærer risikoen for egne systemer, og urimelige vilkår kan tilsidesættes ([BS-45860/2020-HJR](#), [Aftaleloven § 36](#)).
- **Nævnets rolle:** Parkeringsklagenævnet prøver, om der er indgået en aftale, om klageren var fører/aftalepart, og om oplysnings- og rimelighedskraverne er opfyldt – med domstolspraksis som bindende ramme.

For en parkant, der vil bestride hæftelse, er den centrale indsigelse derfor todelt: enten at der ikke er indgået nogen bindende aftale (tvetydig skiltning, jf. [BS-2448/2011-OLR](#)), eller at klageren ikke var den fører, der indgik aftalen, og derfor ikke hæfter.

LOV

Aftaleloven § 36

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1

Færdselsloven § 121, stk. 4

Færdselsloven § 122c

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering	17.02.2022
	Landsretten · Frifindelse i sag om manglende betaling for levering og montering af kedel	25.01.2019

Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift	25.04.2016
Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	12.03.2014
Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012
Landsretten · Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning	16.02.2012

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Aftaleloven § 36	Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1
Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2	Færdselsloven § 121 stk. 4
Færdselsloven § 122c	Færdselsloven § 122d

MATERIALE Citerede afgørelser

11 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS	1
17.02.2022 Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacing	bs-45860-2020-hjr
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS	8
09.09.2024 Regreskrav mod fører af uforsikret bil efter færdselsuheld	9552-11130
15.02.2022 Stadfæstelse af kendelse om beslaglæggelse af personbil anvendt til vanvidskørsel	2643-3148
14.09.2021 Landsretten stadfæster beslaglæggelse af leaset bil efter vanvidskørsel	2140-2556
25.01.2019 Frifindelse i sag om manglende betaling for levering og montering af kedel	5925-7078
25.04.2016 Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift	1360-1647
12.03.2014 Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	5055-6075
29.11.2012 Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	5054-6074
16.02.2012 Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning	2753-3278
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS	2
16.12.2024 Mangelde p-skive ved McDonald's trods indsigelser om sprogbarriere for udenlandsk turist	park-6074

05.07.2022	Ugyldig kvittering for afvist betaling medført kontrolafgift trods 2 timers gratis parkering	park-1647
------------	--	-----------
